

Takto definovaný autobiografický román tedy zahrnuje jak vyprávění osobní (vypravěč je jednou z postav), tak „neosobní“ (postavy psané ve třetí osobě). Definujeme jej na úrovni obsahu. Na rozdíl od autobiografie obsahuje *stupně*. Čtenářem předpokládanou „podobnost“ lze nalézt od „dojmu příbuznosti“ proudící mezi postavou a autorem až po zdánlivou průhlednost napovídající, že právě on je „zcela podobný“. A tak o románu *l'Année du crabe* (Rok kraba, 1972) Oliviera Todda jeden kritik napsal, že „si na pozadí průhledných pseudonymů celá tato kniha na autobiografii jen hraje.“ Autobiografii nečleníme na stupně, ta buď je nebo není.

Pozor na změny smyslu způsobené nepřesným „čtením slova“ (flou, s'avouer), jinak dobré